

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 79

гр. Асеновград, 25.10.2022 г.

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Д. Бедачев

като разгледа докладваното от Иван Д. Бедачев Частно наказателно дело №
20225310200322 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243 ал.4 от НПК.

Постъпила е жалба от С. М. А., подадена чрез неговия повереник – адв. А.
против Постановление за прекратяване на наказателното производство на
РП–Пловдив, ТО-Асеновград от 13.06.2022г., с което същата е прекратила
наказателното производство по досъдебно производство № 935/2018 г. по
описа на РУ на МВР- гр.Асеновград, на основание чл. 243 ал.1 т.1, във вр. с
чл. 24 ал.1 т.1 от НПК.

С предходно определение настоящият състав е оставил жалбата без
разглеждане поради недопустимост, обусловена от липсата на надлежна
процесуална легитимация. При въззивната проверка ПОС е върнал делото с
указания за разглеждане по същество.

В жалбата се излагат доводи, че постановлението за прекратяване на РП-
Пловдив е неправилно, незаконосъобразно и немотивирано, постановено при
неправилно приемане и обсъждане на доказателствата по делото, довело до
неправилно и непълно установена фактическа обстановка и съответно до
неправилни изводи от материално-правна страна относно липсата на
съставомерно деяние. Искането към съда е за пълната му отмяна и връщане на
делото на РП-Пловдив, ТО-Асеновград за продължаване на разследването със
задължителни указания по правилното прилагане на закона.

В синхрон с указанията на ПОС, жалбата е допустима, подадена е от
надлежно легитимиран процесуален субект и в законоустановения срок и
форма. Разгледана по същество същата е частично основателна макар и не по
всички изложени в нея съображения.

В рамките на проверката по чл. 243 ал.4 от НПК съдът, след като провери
изцяло законосъобразността и обосноваването на атакуваното постановление
намери за установено следното от фактическа и правна страна:

В прекратителното постановление установената въз основа на

доказателствата фактическа обстановка е изложена в необходимата пълнота, като са изложени и изследвани изцяло всички факти обосноваващи правния извод за липса на осъществен състав на престъпление по чл. 240а ал.1 от НК. За да е реализирано това престъпление е необходимо да се извършва добив на подземни богатства без предоставена концесия или при спряно действие на концесията по реда на чл. 68 от ЗПБ или на основание на сключения договор. Този извод на прокурора е правилен и се споделя и от състава на съда, като в това отношение прокурорът е изложил достатъчно убедителни съображения, че съставът на това престъпление не е реализиран поради липсата на основен елемент от неговата обективна страна, който напълно го изключва, а именно наличието на предоставена концесия за добив в полза на „***“ ЕООД- гр. Пловдив. В това отношение всички изложени съображения в жалбата за нищожност на договора за концесия, които се аргументират с неспазване на императивни разпоредби фиксирани в Закона за концесиите са неоснователни. Това е така, тъй като процесната Концесия, която е за добив на подземни богатства не попада под регулацията на Закона за концесиите, поради което и всички посочени позовавания на него са ирелевантни в случая. Самият ЗК чрез препратката на чл.25 ал.1 указва, че Концесиите за подземни богатства се предоставят и изпълняват при условията и по реда на Закона за подземните богатства. Съгласно чл. 25 ал.1 от ЗПБ Правата и задълженията, произтичащи от предоставено разрешение за търсене и проучване или за проучване, или от предоставена концесия, могат да се прехвърлят изцяло или частично на трети лица. Единственото ограничение е фиксирано в чл. 66а ал.2 от ЗПБ и касае държавно предприятие - концесионер, което не може да заявява прехвърляне на трето лице на правата и задълженията, произтичащи от предоставената концесия за добив. В ЗПБ няма регулация, която да обвързва предоставянето на концесията пряко със собствеността на земята, нито с нейното предназначение, още повече че самият жалбоподател в случая е придобил собствеността върху процесната нива в местността „Чайкѝра“ много след предоставянето на концесията и след като Концесионния договор вече е бил факт и страните по него са упражнявали произтичащите от него права. Налице е и подробна уредба в чл. 75 и следващите от ЗПБ за ползването на земята в тези случаи. Само за коректност следва да се посочи, че чл. 74. ал.1 от ЗПБ предвижда, че регистрирането на откритие на подземни богатства и вписването му в регистъра на откритията на находища на подземни богатства не променя собствеността, предназначението и ползването на недвижимия имот на повърхността на земята, а ал. 2 на същия текст предвижда, че предоставените концесии за добив дават право на концесионера да предприеме самостоятелно съответните правни и фактически действия за постигане на споразумение с титулярите на права на земята в предоставената площ, които го препятстват или затрудняват за осъществяването на дейностите по разрешението или концесията и на съответния договор. По-нататък е предвидена подробна процедура по отчуждаване на земята, както и реда за обезщетение на

собствениците при липса на споразумение.

Наличието на надлежен концесионен договор изключва приложението на специалния състав на чл. 240а ал.1 от НК.

Доколкото от жалбоподателя се твърди, че е унищожен негов имот – земеделска земя, нива в местността „Чайкър“ е следвало да се извърши проверка за евентуалното приложение на субсидиарно приложимия общ състав на противозаконното повреждане или унищожаване по чл. 216 ал.1 от НК, който включва като възможен предмет на посегателство и недвижими вещи – каквато е процесната нива. В това отношение в прекратителното постановление липсват каквито и да е мотиви по същество, като прокурорът общо е приел, че няма данни за друго престъпление от общ характер. Ето защо в тази насока следва да се извърши допълнително разследване, като в аспекта на действащия концесионен договор и следващите от него права и задължения на страните, както и на допълнително сключения договор за извършване на услуги между концесионера „***“ ЕООД – гр. Пловдив и „***“ ЕООД- гр. Пловдив от 01.01.2018 г., следва да се изследва обстоятелството била ли е унищожена част от нивата на жалбоподателя А. в местността „Чайкър“, в резултат на действията на кои лица. Кое е било отговорното лице, което е разпоредило извършването на изкопните дейности в този имот и налице ли е виновно поведение. Видно от заключението на СТЕ от процесния поземлен имот- нива с обща площ 2999 кв. м. е засегната само площ от 779 кв. м., в която е премахнат хумусния слой и е добит инертен материал. От гледна точка на състава на престъплението по чл. 216 ал.1 от НК именно това би следвало да е неговия предмет, който следва да се оцени като стойност именно като земеделска земя. С оглед на горните обстоятелства следва да се изследва прецизно субективната страна на деянието с оглед преценка на точната квалификация и евентуално приложението на чл. 216 ал.6 от НК, което престъпление не е общ характер. Конкретните действия по разследването необходими за установяването на тези обстоятелства са въпроси от тактиката на разследването и са в правомощията на прокурора да ги укаже, но след извършването им същият следва отново да реши делото по същество съобразно правомощията си по 242 от НПК.

Ето защо с оглед на изложеното съдът намира, че изводите на прокурора, вследствие на които е прекратил наказателното производство са частично необосновани, поради което следва постановлението за прекратяване да бъде отменено, а делото върнато на РП-Пловдив, ТО-Асеновград за продължаване на досъдебното производство в горната насока и извършване на действията указани в мотивната част, след което да се извърши нова преценка по същество от прокурора.

Поради горните съображения и на основание чл.243 ал.5 т.3, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление за прекратяване на наказателното производство на РП–Пловдив, ТО-Асеновград от 13.06.2022г., с което същата е прекратила наказателното производство по досъдебно производство № 935/2018 г. по описа на РУ на МВР- гр.Асеновград, на основание чл. 243 ал.1 т.1, във вр. с чл. 24 ал.1 т.1 от НПК.

ВРЪЩА делото на РП-Пловдив, ТО-Асеновград за изпълнение на указанията дадени в мотивната част на определението.

Препис от определението да се изпрати на РП-Пловдив, ТО-Асеновград и на жалбоподателя С. М. А.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Пловдивски окръжен съд в 7-мо дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____